

המעשה הוא העיקר

חג הפורים

מחצית השקל עבור כל בני הבית

יב. בתענית אסתר נוהגין ליתן [שלשה] מחציות [מן המטבע הקבוע באותו מקום ובאותו זמן, (זכר למחצית השקל שהיו נותנין באדר), ומפורסם המנהג ליתן גם עבור כל בני הבית].

לחנך הקטנים שיתנו מהכסף שלהם

יג. מה טוב ומה נעים - שיחנכו קטנים לתת ג' [מטבעות] למחצית השקל מכספם שלהם, ובאופן, שההורים עוזרים להם, שיוכלו לתת זאת מתוך הרחבה, ושישאר להם עוד מספיק כסף לצרכיהם, כך שלא יחסר להם כלום.²

מבצע פורים

יד. להתחיל ולהשלים מבעוד מועד כל ההכנות הדרושות למבצע פורים בכל העולם כולו, שלא ישאר אפילו יהודי אחד בפינה נדחת בקצו תבל [למגדול ועד קטן], "מנער ועד זקן טף ונשים" [שלא יהיו נכלל ב"מבצע פורים"].³

טו. הפעולה עם הקטנים - צריכה להיות במיוחד - באופן השייך אליהם מצד עצמם (נוסף לכך שנכללים עם הגדולים ונגררים אחריהם), ובפרט שעל ידם נוסף גם אצל הגדולים.⁴

טז. [הנ"ל הוא] כמנהג ישראל לשתף גם את הקטנים בכל עניני הפורים, ואדרבה, בענינים מסויימים נעשה עיקר ה"שטרעם" על ידי הקטנים דוקא, כמו, בהכאת המן, על ידי "רעשנים" ושאר דרכים כיוצא בזה.⁵

יז. ועל דרך זה בנוגע להמנהג "ללבוש פרצופים (מסכות) בפורים" (כמובא בשולחן ערוך שבשביל מנהג זה התיירו כמה ענינים)⁶ - שנעשה בעיקר על ידי הקטנים.⁷

יח. אצל הגדולים (אנשים ונשים) נעשה ענין זה [דהכאה המן] בעיקר במחשבה ודיבור [ויש שלוקחים חלק גם במעשה, כפי שראינו אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שבהזכרת "המן"]

- וזאת למדעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.
- 1) משיחת תענית אסתר תשמ"ט - התוועדיות על 439.
  - 2) משיחת ל"ד אדר ראשון תשל"ב - שיחות קודש על 788.
  - 3) ש"פ תרומה תנש"א - התוועדיות על 310-311: "כולל גם באופן של פעולה נמשכת על ובכל השנה כולה - על"י שלימות העבודה דקיום התורה ומצוות, "קיימו מה שקבלו כבר".
  - 4) ש"פ תרומה תנש"א הערה 118 - התוועדיות על 310.
  - 5) שיחת תענית אסתר תשמ"ט - התוועדיות על 438.
  - 6) ראה הערה 10.
  - 7) שיחת תענית אסתר תשמ"ט שם. ולהעיר מש"פ ויקרא תשמ"ח - התוועדיות על 484: "שבימי הפורים... נהגו הקטנים והקטנות ללבוש "עטרה", ותבוא עליהם ברכה".

בתוספת "תואר" ("האגגיי", "הרע" וכיוצא בזה) ה"י מכה ורוקע ברגליו הקדושות]⁵.

לערוך בפורים לפחות ג' התוועדויות

יט. כדאי שיערכו (לכל הפחות) שלוש התוועדויות בקשר לימי הפורים - [חוץ מסעודת פורים, גם במשך המעט לעת⁸] כדי ששמחת פורים תהי' באופן של "חזקה".⁹

כ. ההתוועדויות יהיו מתוך שמחה באופן ד"עד דלא ידע", אבל עם ההגבלות שצריך להיות על פי תורת החסידות כו', ובפרט בנוגע לתלמידים, ועל דרך זה בנוגע לכל בני ישראל¹⁰.

אהבת ישראל

כא. להוסיף באהבת ישראל ואחדות ישראל, [כמודגש במצוות דפורים] שעל ידי זה מבטלים סיבת הגלות ומביאים את הגאולה¹¹.

כל עניני פורים יהיו ברוב עם

כב. נוסף על קיום כל המצוות דימי הפורים על ידי כל אחד ואחת - יש להרעיש ולפרסם בכל מקום ומקום, הן בחוץ לארץ והן (ועל אחת כמה וכמה) בארצינו הקדושה על דבר ההשתדלות שכל עניני פורים יהיו באופן ד"ברוב עם הדרת מלך"¹².

(8) ש"פ תצוה, שבת זכור תש"נ - התוועדויות על 372. "להעיר, שאין הכוונה רק לסעודת פורים, שצריכה להיות בזמן מסויים דוקא, ולדעת הרמב"ם "חובת סעודה זו שיאכל בשר כו" (לא רק שתית' יין), אלא גם בנוגע להתוועדויות במשך המעט לעת דפורים".

(9) ש"פ תצוה ערב פורים, ומוצאי פורים תש"נ - התוועדויות על 368. "להמשיך השמחה על ובכל השנה כולה, שמחה של תורה שמחה של מצוה, כולל גם התוועדויות חסידיות בכל"כ הזדמנויות [לא רק בשמחת אירוסין ונשואין, ברית מילה ופדיון הבן וכי"ב (דמאי קמ"ל) אלא גם בימי הולדת וכי"ב], כידוע גדול המעלה להתוועדות חסידית מתוך אהבת ישראל ואחדות ישראל... נוסף על התועלת שבה בנוגע לקבלת החלטות טובות (והתחלת קיומן בעת ההתוועדות עצמה) בנוגע לכל עניני תורה ומוצאות" ושם על 372: "היה גם המענה [לא שכתב על"ד ריבוי ההתוועדויות, שכינן שדורשים לערוך התוועדויות בימי הולדת וכי"ב] (בנוסף על שאר ההתוועדויות בזמנים מיוחדים), מתי שאין לימוד התורה... ומוסיף במכתבו שדיבר בענין זה עם זקני החסידים והמשפיעים, והסכימו עמו שיש מקום ל"אדאגה" זו. ובנוגע לפועל - יש להשתדל, כאמור, בעריכת התוועדויות בכל"כ הזדמנויות, כולל ובמיוחד בימי הולדת... ועוד ועיקר - שהתוועדויות אלו, הן הן ההתוועדויות בקשר לימי הפורים, והן שאר ההתוועדויות, יהיו מתוך חיות והתלהבות (ולא באופן של קרירות)".

(10) ש"פ תצוה, שבת זכור תש"נ - התוועדויות על 372: "ואין צורך להאריך בזה, כיון שהדברים ידועים ומפורסמים, וגם בדפוס". ולהעיר משיחת פורים תשמ"ט [שנה לפני זה] - התוועדויות על 454: "שמחה שלמעלה ממדידה והגבלה, "עד דלא ידע", ובוזה גופא - לא רק כמו אלו שיוצאים "ח"ד דלא ידע" על"י שינה (כמובא בש"ע), אלא מקיים לציוויו [לבסומי כו' עד דלא ידע] כפשוטו (מבלי לחפש "היתרים" ר"פ שרות" וכי"ב הערה 13 שם: א"ל"פ שבמ"ו אין זה "פשרה", אלא, דין גלוי בש"ע), ואשרי חלקו ומדול זכותו, ויה"ר שממנו יראו וכן יעשו".

וישנה ההבטחה שבהאי לא יהי' מזה דבר בלתי-רצוי - שכן, בנוגע לימים טובים מצונו ש"חיבין בית דין להעמיד שוטרים ברגלים כו" כדי שהשמחה לא תביא לענין בלתי רצוי, ולא מצונו זה בפורים, ואדרבה, בימי הפורים התיירו כ"כ ענינים שבמשך השנה כולה הם בדברים בלתי-רצויים, עד לדבר האסור, כמ"ש הרמ"א "מה שנהוגו ללבוש פרצופים בפורים, וגבר לובש שמלת אשה ואשה כלי גבר, אין איסור בדבר, מאחר שאין מכוון אלא לשמחה".

(11) שיחת ט"ז אדר - בעת ה"יחידות" תש"נ - התוועדויות על 394. וראה ש"פ ויקרא תשמ"ט - התוועדויות על 424: "וכיון שעיקר החידוש דפורים הוא שגם במצב של פירוד ופירוד עושים כביכול ומגלים אחדותו של הקב"ה, על"י אחדותם של ישראל - לכן, מודגש הדבר גם בספרות ימי הפורים, כדאייתא בספרים שגזירת המן היתה בגלל הטענה על ענין הפירוד, "מפחד ומפורד בין העמים", ולכן תוכן המצוות דפורים הרי זה בענין האחדות - החל מ"משלוח מנות ומתנות לאביוני"ט, שבהם מודגשת ביותר אחדותם של ישראל, שעל דם נעשה קירוב ואחדות בין הנותן להמקבל (רעהו, האביון). ועל"ז בנוגע ל"משתה ושמחה" ר"מקרא מגילה" - שגם בהם מודגש ענין האחדות. "ומשתה ושמחה" - כפס"ד הרמב"ם ש"אין שם שמחה גדולה ומפארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים כו", היינו, שב"משתה ושמחה" דפורים מודגשת ביותר האחדות עם העניים.

וכן ב"מקרא מגילה" - ש"צריך לחזור אחר עשרה", ויתירה מזה - לא רק עשרה, אלא "ברוב עם", ועד "מבטלין תלמוד תורה למקרא מגילה" בצ"בור".

(12) ש"פ ויקרא תשמ"ט - התוועדויות על 425. וראה שיחת תענית אסתר תשמ"ט - התוועדויות על 437: "כשפוגשים יהודי [וליתר דיוק - לא רק כשפוגשים אותו אלא יש

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת ח'י רחל ומשפחתם שיחיו זימנעראמן

נא לתלות בכותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט www.moshiach.net/blind

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לנצל ימי הפורים להוסיף בחינוך

כה. מנהג ישראל, שמנצלים ימי הפורים להוסיף בחינוך התינוקות, וגם משתדלים שישתתפו במצוות פורים: שולחים על ידם משלוח מנות, ועוד²¹, [עיין לעיל "מבצע פורים"] שעל ידי התינוקות בטלה הגזירה²².

נשים ובנות יתחזקו באחדות ישראל וחינוך במס"נ

כט. על נשי ובנות ללמוד במיוחד מאסתר המלכה, להתחזק בהשתדלות יתירה ומתוך מסירת נפש, לעורר את כל ישראל לקיים "כנוס את כל היהודים" אחדות ישראל. וכמו כן להוסיף חיזוק בעיקר שליחותם: חינוך בני ובנות ישראל²³.

כל השנה תהי' חזרה באחדות ומס"נ דפורים

ל. ימי הפורים צריכים "להשפיע"²⁴ על העבודה בכל הימים הבאים שיהיו חזורים באחדות ומסירות נפש [ושמחה²⁵] של פורים, שבהם עצמם תהי' אור והשפעה ממשיית מעניי פורים²⁶.

שושן פורים

לא. מכיון שיש ערים מוקפות חומה (מקום הכי עיקרי ושלם) שחוגגים פורים בכל התוקף בזמן זה דוקא, הרי זה פועל גם בכל העולם [ושייך לכל אחד ואחת בעבודתו הרוחנית]²⁷.

להתחיל ה"שטורעם" דמעות חטים מיד אחר פורים

לב. [כיון שצרכי עמך מרובים], יש להתחיל ה"שטורעם" בכל זה מבעוד מועד - שמיד לאחרי פורים עוסקים כבר ב"מעות חטים"²⁸ והולך וניתוסף בנתינת צרכי החג מזמן לזמן, ומוסיף והולך מיום ליום, ככל שמתקרבים לפסח²⁹.

והוא גם נתינת כח לכללות העבודה בזמן הזה להשפיע על אומות העולם לקיים שבע מצוות בני נח.

21) שם על 410 הערה 114: "בעת מקרא מגילה נוהגין תינוקות לקחת אבנים חלוקים ולכתוב עליהם המן, וכשמזכיר הקורא את המגילה המן הם מקישים זו על זו למחוק את שמו (אבהדהם תפילת פורים)".

22) שם על 410.

23) שיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התוועדות על 410.

24) ראה שיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח שם. "ובדיקו להשפיע", ולא רק להאיר, שהאור אין בו ממשות בגשמיות, אלא להשפיע, שהשפע הוא דבר שיש בו ממש... שכל הימים הבאים יהיו חזורים... ולא רק שמקבלים הארה מימי הפורים, אלא שבהם עצמם תהי' וכו'".

25) משחת פורים תשמ"ט - התוועדות על 450. "כל עניני הפורים, ובפרט ענין השמחה, נמשכים על ובכל השנה כולה לא רק בימי הפורים שבכל שנה ושנה אלא גם במשך כל השנה כולה".

26) משחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התוועדות על 410: "ימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם".

27) משחת פורים תשמ"ט - התוועדות על 454: "ולהעיר, שיש מקומות בעולם שבהם חוגגים ימי הפורים בשני הימים, ב"ד ובט"ו - בערים שיש בהם ספק אם הם מוקפות חומה מימות יהושע בן נון. ואף שבכל המקומות שאין ספק חוגגים פורים רק באחד משני הימים (ב"ד או ט"ו) - הרי, בנוגע לעבודה הרוחנית צ"ל בכל מקום ומקום ב' אופני העבודה, הן העבודה השייכת לערים מוקפות חומה, והן השייכת לערי הפורים וכו'".

ולהעיר משחת טו אדר תש"נ - בעת ה"יחודות" - התוועדות על 396: "...המשכו בשושן פורים - ששייך לכל בני ישראל, האנשים והנשים והטף: מצד המקום - שהמקום האמיתי דכא"ל מישראל הוא ב"שושן הבירה" עיר של מלך מלכי המלכים הקב"ה, מלכו של עולם, ששם נמצאת נשמתו של כאל"א מישראל, וכיון ש"נשמתם עיקר גופם טפל", נמצא גם הגוף הגשמי (בכל מקום שהוא) ב"שושן הבירה", היינו, שכל בני נקראים "היהודים אשר בשושן".

28) שיחת מוצאי שושן פורים תשמ"ט - התוועדות על 464. וראה שיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התוועדות על 411: "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה"... ומנהג ישראל תורה הוא, שמתחילים לתת משך זמן לפני פסח (החל משלושים יום קודם החג, יום הפורים)".

29) משחת ערב פסח תש"נ - התוועדות על 51.

כג. לא מבעי בנוגע למקרא מגילה, דמאי קא משמע לן, אלא גם בנוגע למשלוח מנות ומתנות לאביונים [בזהירות כבודם של עניים¹³], ומשתה ושמחה¹⁴ אף שלא מציינו שיקפידו לעשותם "ברוב עם"¹⁵.

כד. [הנ"ל הוא] עד כדי כך שכאשר יודעים שבפינה נדחת בעולם נמצא יהודי אחד, יש להשתדל להביא אליו עוד תשעה יהודים כדי שגם הוא יוכל לקיים עניני הפורים בציבור¹⁶.

כה. ועוד ועיקר - לעורר אודות כללות הענין ד"קיימו מה שקבלו כבר", חידוש הקבלה דכל עניני התורה ומצוות על כל השנה כולה, שיהיו חזורים בנקודת היהדות, אמונה ומסירות נפש, וכל זה - מתוך הדגשה באחדות ישראל¹⁷.

להתחזק בתורה מתוך מסירות נפש

כו. יש לקבל מימי הפורים תוספת חיזוק וקיום בלימוד התורה¹⁸ ובהקדמת עבודת התפלה, עד מתוך מסירות נפש, ובאופן החודר בתוך האדם, גם בגופו הגשמי, שהיגיעה שלו בתורה פועלת שינוי בגופו והנהגתו¹⁹.

כז. נוסף לעבודה עם עצמו, יש להשתדל לגלות את כח המסירות נפש (גילוי היחידה) אצל יהודים נוספים למרות שמצד עצמם נמצאים הם במצב ד"מפוזר ומפורד בין העמים"²⁰.

להשתדל פוגשו וכו' יש לפעול עליו בנוגע לכל עניני תומ"צ, ועאכ"כ בנוגע לעניני פורים - להשתדל ולעשות כל התלוי בו שכל יהודי קיים כל המצוות דפורים, ובאופן ד"ברוב עם".

13) ש"פ ויקרא שם על 245-6: "ובנוגע ל'מתנות לאביונים" - מובן וגם פשוט שהנתינה "ברוב עם" צריכה להיות בתכלית הזהירות בכבודם של העניים, על"י הנתינה "ברוב עם" לגבאי צדקה או לקופת צדקה, נוסף על הנתינה לקופת צדקה שבביתו הפרטי, שקבעה ועשאה חלק מן הבית, ובפרט בדרך התבטול וכו'".

14) שם על 245: "ובפרטיות יותר: בנוגע ל'משתה ושמחה" - אף שכא"ל חוגג סעודת פורים בביתו, עם בני משפחתו כו', הרי, ידוע המנהג שהי' בכמה קהילות קדושות בישראל שהיו הולכים בפרים מבית לבית כדי להשתתף ולהוסיף בסעודת ושמחת פורים של יהודים נוספים, [ובהערה 102: "על שמצינו בנוגע ל'הקפות" בשמחת תורה - ש"גם כי עשה כן בבהכ"נ שלו, אם הולך לבהכ"נ אחר שלא גמרו, ירנן וישמח ג"כ עמהם" (סידור אדה"ז) לפני "סדר הקפות"] ושם על 432-3: "ופשוט, שאין צורך להמתין עד שחבירו יזמינו לביתו, ועל"פ לבקש רשות להיכנס לביתו של חבירו - כי, בחדיא שחבירו ישמח שיכנס לביתו, ויודה לו שבתו להשתתף עמו בשמחת פורים, ולהוסיף עוד יותר בשמחתו כו'".

ופעולה זו הוספה בשמחה, רישומה ניכר ונמשך גם לאחר שיוצא מביתו של חבירו (לילך לבית אחר כו'), אצל כל אנשי הבית, אנשים נשים וטף. וכל זה - באופן שפועל גם על העוברים ושבים שמוחק לבית (אצל"פ שאינם נכנסים לבית), שגם הם מבחינים שבבית זה נערכת סעודת פורים בשמחה גדולה ביותר, ועל"ז נפעל גם בהעוברים ושבים - על"ד הפעולה דזריעת גרעין שעל ידו נעשית הצמיחה, ולא רק לאחר משך זמן, אלא תיכף ומיד! נוסף לכך שיכולים להוסיף בשמחת פורים "ברוב עם" לאחר הסעודה בביתו עם בני משפחתו".

15) שם על 245: "אלא כל אחד ואחד לעצמו, מכל מקום, כיון שרוצים וצריכים לסיים הגלות (ה'פירון לבין האומות") על"י הוספה באחדותם של ישראל, כדאי ונכון ביותר להשתדל ככל האפשרי שגם ענינים אלו יהיו "ברוב עם".

16) שם: "אם אין אפשרות להביאו למקום הציבור".

17) שם על 246: "שנעשית חקוקה בזכרוננו תמיד, באופן שלא שייך שכחה או שינוי, ופועלת פעולה בעבודה בפועל... וכל זה מתוך הדגשה מיוחדת באהבת ואחדות ישראל, שפועלים זאת על כל ישראל, לא רק "ברוב עם" אלא כל העם ממש, שנעשים "עם אחד" בגלוי וכו'".

18) "נגלה דתורה ופנימיות התורה, במיוחד - כפי שלומדים אותם כתורה אחת (נשמאת דאורייתא וגופא דאורייתא)... ובפשטות, להוסיף בלימוד התורה, בין בכמות ובין באיכות (בחיית מחודשת כו')".

19) משחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התוועדות על 408-9: "בעמדתנו ביום הפורים, כאשר הימים האלה נזכרים ונעשים" נפעל מחדש ומתחדש (ועד "חדשים") הענין ד"קיימו מה שקבלו כבר" במ"ת... יש לקבל מימי הפורים וכו'".

20) משחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התוועדות על 409: "ועד - לעשות גם את עבודתו בחלקו בעולם, לקבץ ולאחד את כל ניצוצות הקדושה הנמצאים "מפוזר ומפורד בין העמים", ולגלות בטבע העולם - את יחידו של עולם, על"ד שבימי הפורים נתגלה איך שטבע העולם מתנהל על"י הקב"ה, ועד אשר אפילו אצל המלך אחשוורוש - נתהפכה דעתו לטוב...".

מוקדש לב"ק אדמו"ר מלך המשית, ולזכות הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חיי רחל ומשפחתם שיחיו זימערמאן

נא לתלות בכותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט www.moshiach.net/blind

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד